

Ecce qualibus pater tuus agitatus est fluctibus¹. Tu, fili carissime^a, cum tuae c. 794? reverentiae^b commilitonibus pro eo intercedere satage, quatenus spiritus consolationis hos eius animi motus tranquilla pace componere² dignetur; et David³, dilectum suum, et vos omnes victores cum gaudio reducat in patriam. Aeternae patriae civem te
5 faciat divina clementia, dilectissime fili^c.

26.

Alcvinus Riculfo de pectine artificioso misso gratias agit; eumque officio suo fungentem hortatur, ut iustitiam colat miserosque adiuvet. c. 794?

Codd. T fol. 76—76', K 1 fol. 61—61', K 2 p. 174—176, Q fol. 128, A 1* p. 125 n. 81^a.*

Edd. C 41, Q 68, F 41, J 9. — Migne col. 212.

10 FLAVIO DAMOETAEB^b VIRO^c CLARISSIMO PLURIMAM^d ALBINUS^e PERPETUAE PACIS SALUTEM.

De vestra valde gaudeo prosperitate, et de munere caritatis vestrae multum gavisus sum; tot agens gratias, quot^f dentes in dono^g numeravi. Mirum animal³ duo habens capita^h et dentes sexagintaⁱ non elephantinae magnitudinis^k, sed eburneae pulchritudinis^l. Nec ego huius bestiae territus horrore^m, sed delectatus aspectu, neⁿ
15 me frendentibus^o illa morderet^p dentibus, timui; sed blanda^q adulatione^r capitis mei placare^s capillos adrisi^t. Nec ferocitatem in dentibus intellexi, sed caritatem in mittente^u dilexi, quam semper fideliter in illo probavi.

Sed quantum gaudeo in amoris dulcedine, tantum doleo in absentiae longinquitate. Noluisssem tanto^v tempore ab invicem separari, quos eiusdem caritatis dulcissima
20 colligant^w vincula. Quid faciam, nisi lacrimis sequar amicum, donec reveniat^x, quem animus^y optat^z habere praesentem.

O fili^a carissime^b, inter occupationes seculi non obliviscaris^c tui. Sed dum corpus epulis^d pascitur^e, anima elemosinis^f reficiatur. Et dum fatigata ex itinere membra quiete refocilantur^g, mens in Deo orationibus roboretur. Et in diversarum auditu
25 causarum iustitia semper resonet in ore⁴; et ex intimo cordis affectu miserorum

^a) karissime K 1. ^b) tua reverencia K 2. ^c) -mi filii K 2.

26. ^a) Lemma: Albinus Damoetae K 1; Albinus ad Damoetam T*. ^b) Damoeta K 2; Dametae Q. ^c) viro — plurimam om. K, A 1*. ^d) uro consul presule Q pro viro — plurimam. ^e) Alcuinus Q. ^f) quod K 2. ^g) domo K 1. ^h) om. K 1. ⁱ) LX T*; singuli K, A 1*. ^k) elif. magnitud. K 2. ^l) pulchritud. K 2. ^m) orrore K 2. ⁿ) nec K, A 1*; corr. in ne Q. ^o) ut add. A 1*. ^p) mordet K 2; ut ille mordet K 1 pro illa morderet. ^q) planda K 2. ^r) adolatione T 1*, K 2. ^s) placere K. ^t) arrisi Q. ^u) minente K 2. ^v) tantum T*. ^w) colligunt K 1, Q, T*; conligunt K 2; colligant scr. Querc., A 1*. ^x) veniat K 1. ^y) amavi K 1. ^z) opto K 1. ^a) filii K 2. ^b) karissime K, Q. ^c) obliviscas K 2. ^d) aepulis T*. ^e) pascatur K 2, T*. ^f) aelemosinis K 1; elemosinis T*. ^g) refocilantur K 1; refocilantur post corr. -cillantur T; refocillantur A 1*.
35

1) Cf. infra epist. 56. 2) Cf. infra ep. 173. 3) De hoc Caroli cognomine cf. Neues Archiv XVII, 399. Frobenius adnotavit haec: 'Ita iocari placuit Alcivino de pectine a Damoeta sibi donato, quod caput animalis praeferebat. Huc pertinet carmen CCXIX editionis Quercetanae (Poet. Carol. I, 223), quod cum hac epistola connexum fuisse videtur et ita sonat:

40 Bestia nam subito nostras subrepserat aedes,
In qua [imago] fuit capitum miranda duorum;
Quae maxilla tamen pariter coniunxerat una.
Bis ternis decies sed dentibus horruit illa.
5 Esca fuit crescens illis de corpore vivo.
45 Nec caro nec fruges. Fructus nec vina bibentum
Dentibus edebat; patulo non tabuit ore.

Scis, Damoeta meus, quae sit haec bestia talis?' J. De eodem pectine fortasse agit Vita Alcivini c. 28 (SS. XV, 197). 4) Cf. Poet. Carol. I, 241 v. 38: Semper in ore sonet, p. 265 LIII v. 10: resonet quapropter in ore.